

## גרימת מוות ברשלנות - יסודותיה ומרכיביה

עבור אנשים רבים מתקשר המונח "גרימת מוות ברשלנות" עם תאונות דרכים, שנגרמו כתוצאה מהתנהלות פזיזה על הכביש. ואולם, מדובר בעוד שורה ארוכה של אירועים אשר הובילו למוות של אדם, בין אם על ידי מתן טיפול רפואי, שימוש במכונות או בכלי נשק, ומעשים רבים נוספים שבהם לא ננקטה חובת זהירות הסבירה כלפי הפרט או הציבור. בשורות הבאות נסקור את העבירה, ונבחן שתי דוגמאות שהגיעו לכדי כתבי אישום והרשעות.

### יסודות עבירת גרימת מוות ברשלנות

סעיף 304 לחוק העונשין קובע ענישה מרבית של 3 שנות מאסר על גרימת מוות ברשלנות. למעשה, מדובר בעבירת ההמתה הקלה ביותר, יחסית לעבירת הריגה שעונשה המרבי 20 שנות מאסר, ועבירת רצח בכוונה תחילה שעונשה מאסר עולם. מדוע גרימת מוות ברשלנות מקבלת עונש של 3 שנים ונחשבת מסוג עוון בלבד? ובכן, ההבדל טמון ביסוד הנפשי של האדם האחראי לאירוע, שלא התכוון כלל להתרחשותו אך אמור היה לצפות את תוצאותיו, כמו למשל תאונת דרכים שגרמה למוותו של אדם. זאת לעומת עבירות המתה אחרות שבהן הייתה כוונת תחילה והנאשם חפץ להסב פגיעה לאחר. יחד עם זאת, ראוי להדגיש כי במקרים חמורים במיוחד של רשלנות (כמו נהיגה תחת השפעת סמים שהובילה לתאונת דרכים), עשויה התביעה להעלות את הרף מגרימת מוות ברשלנות לכדי הריגה, שכן היסוד הנפשי עולה גם הוא מדרגה.

### הרשעה וענישה

כאמור, סעיף 304 לחוק העונשין קובע שלוש שנות מאסר כעונש מרבי על גרימת מוות ברשלנות. כלומר, למרות שמדובר בעבירת ההמתה הקלה ביותר עדיין צפויה תקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח. יתר על כן, מפאת קדושת החיים וחומרת התוצאות, נוטים בתי המשפט שלא להסתפק במאסר על תנאי במקרים אלו, ולשלוח את המורשעים לתקופות מאסר בפועל. באופן כללי, ישנם **ארבעה תנאים מצטברים להרשעה** בעבירה זו, שאם לא הוכחו לא יורשע בה הנאשם. הראשון הוא כמובן מותו של אדם. השני הוא גרימת מותו של אדם בין אם בכך שהנאשם ביצע מעשה מסוים, ובין אם במחדל - כלומר נמנע ממעשה אותו חייב היה לבצע. התנאי השלישי הוא קשר ברור בין המחדל או המעשה לבין המוות, והרביעי הוא הפרה של חובת הזהירות כלפי אחרים אשר מצופה מאדם סביר במצב זה או מבעל המקצוע. מטבע הדברים, עורך דינו של הנאשם ינסה לשכנע את התביעה, ולאחר מכן את בית המשפט, בדבר אי התקיימותו של אחד או יותר מתנאים אלו.

### מורכבות ההליך המשפטי

יש לציין כי לעיתים קרובות אין אלו מקרים קלים להוכחה מצד התביעה, ובפרט כאשר הם מערבים דקויות טכניות. לדוגמה, במקרה של מוות שנגרם עקב הליך רפואי, תצטרך התביעה להראות שהרופא או המוסד הרפואי חרגו מחובת הזהירות המצופה מהם, שמדובר ברשלנות החורגת מטעות אנוש סבירה במצב שנוצר ובהליך שנעשה, וכמובן שקיים קשר ישיר בינה לבין המוות. כל אחת מסוגיות אלו עשויה להיות נתונה לפרשנות שונה מצד מומחים רפואיים, וכל צד יציג חוות דעת מנוגדות. מחלוקות דומות עשויות להתעורר למשל בעת דיונים משפטיים הנוגעים לאחריות קבלני בנייה, ממצאי פיתוחים ומהנדסים. כאן עשויה ההגנה להציג טיעונים הנוגעים לחומרים ואמצעים אשר מצויים בתחום האפור של התקן, או להצביע על התנהלות נמהרת דווקא מצדו של הנפטר עקב שימוש בלתי זהיר בכלי עבודה, במוצרים או אי לבישת ביגוד מגן.

## כמה מילים על פזיזות ורשלנות

חשוב לדעת כי בחוק העונשין קיים סעיף נוסף שמספרו 338, העוסק במעשים שעומדים בגדר פזיזות ורשלנות. מדובר ברשימת פעולות אשר ביצוען בצורה רשלנית או נמהרת גרמה לחבלה ולסיכון חיי אדם. כלומר, סעיף זה מטפל במקרים שלא הובילו למוות, אך עדיין נחשבים לעבירה פלילית וצפויים אף הם לשלוש שנות מאסר. על הפעולות נמנות בין היתר רשלנות ופזיזות בעת נהיגה ברכב, שימוש באש או בחומרים נפצים, שימוש במכונות, שימוש בכלי נשק וחומרי נפץ, והחזקת חיה - כל זאת מבלי לנקוט באמצעי זהירות הולמים. לרשימה מצטרפים גם מקרים של מתן טיפול רפואי ותרופות, וכן חומרים רעילים או מסוכנים.

## גרימת מוות ברשלנות - אסון ורסאי

אחת הדוגמאות המוכרות ביותר של גרימת מוות ברשלנות היא זו הקשורה בפרשת אולמי ורסאי. מדובר במקרה שהתרחש בשנת 2001 ונחקק בזיכרון הציבורי, כאשר במהלך חתונה באולם האירועים בירושלים התמוטטה לפתע רחבת הריקודים, וקרסה שתי קומות למטה ביחד עם החוגגים. כתוצאה מכך נהרגו 23 ממוזמני החתונה ועוד נפצעו יותר מ-350 אנשים. אחד הנאשמים המרכזיים בפרשה זו היה א.ר. אשר שימש בתור מרצה בטכניון, והיה מפתחה של שיטת בנייה ייחודית המכונה פל קל. כמו כן, א.ר. היה בעלי חברת פל קל הנדסה אשר שיווקה טכנולוגיה זו לגורמים שונים במשק. בפסק הדין קבע בית המשפט כי התביעה הצליחה להוכיח ששיטת הפל קל בלתי תקינה, מסוכנת ומעמידה סיכונים בלתי סבירים. השימוש בשיטה זו ליציקה של תקרות אינו עומד בתקן הישראלי או בתקנים מוכרים אחרים, ולדברי השופט חייב מבנה להיות מתכונן בצורה כזאת, שלא ייכשל גם בנסיבות קיצוניות. על כן, הבחירה בשיטת הפל קל לבניית תקרות אולם האירועים חרזה מרמת הזהירות הסבירה והייתה בגדר רשלנות, בעוד הנאשם מודע לכך שועדת כשלים של לשכת האדריכלים והמהנדסים שללה את השימוש בה.

## גזר הדין באסון ורסאי

כאמור, בגזר הדין נקבע כי א.ר. נהג ברשלנות מעצם העובדה שהפיץ, שיווק ומכר את השיטה, ומפני שהמשיך לדבוק בה למרות שהיה מודע להתראות לגביה פגמיה. שופט המחוזי בירושלים קבע כי האדם הסביר במקרה זה צריך היה ויכול היה להיות מודע לסיכונים ולפגמים של השיטה, ואילו א.ר. לא גילה את כל הפרטים האמיתיים למי שעבד עימו, ויצר מצג כוזב לפיו השיטה תואמת לתקן בישראל. על כן, גזר עליו בית המשפט ארבע שנות מאסר בפועל, וכן שנה אחת מאסר על תנאי. יש לציין כי הפרקליטות סברה שמדובר בעונש קל מידי וערערה לעליון, שבחר שלא לשנות את הענישה שהוטלה על א.ר. כמו כן, בית המשפט המחוזי בירושלים החליט לזכות אותו מהאשמות בגין חבלה חמורה והריגה - שיכולה להוביל כאמור לענישה של עד 20 שנות מאסר. כפי שראינו לעיל, ההבדל בין עבירות ההמתה לסוגיהן טמון ביסוד הנפשי, ובית המשפט קבע כי א.ר. אכן האמין ומאמין גם עכשיו שמדובר בשיטה טובה ואיכותית. לפיכך, אין אפשרות להרשיעו בהריגה ובחבלה. לצידו של א.ר. הורשעו בגרימת מוות ברשלנות שלושה מן הבעלים של אולמי ורסאי. על האחד הושתו שנתיים וחצי מאסר בפועל ועל השני ארבע חודשים של עבודות שירות, וכן ארבעה חודשים מאסר על תנאי.

## גרימת מוות ברשלנות רפואית

גם רופאים נושאים באחריות פלילית על מעשיהם, אך מדובר רק באירועי התרשלנות מובהקים וברורים. אחת הדוגמאות המפורסמות היא של רופאה מרדימה שעבדה בבית החולים אסותא. במהלך ניתוח פשוט למדי שהתבצעה בילדה קטנה, אמורה הייתה להשיח הרפואה על ההרדמה הכללית. ואולם, לאחר שניתנה הזריקה התישבה הרופאה על כיסא לצד המטופלת, נרדמה למרות האחריות בה נשאה, ובכך נגרם מותה של הילדה. גם מקרה זה הגיע אל בית המשפט המחוזי בירושלים, שהתייחס לאירוע בחומרה רבה וגזר על הנאשמת שמונה שנות מאסר בפועל.

## הנחיה חדשה של פרקליטות המדינה בעבירות גרימת מוות ברשלנות או גרימת חבלה ברשלנות

פרקליט המדינה, עו"ד שי ניצן, פרסם הנחיה חדשה בדבר מדיניות העמדה לדין של רגולטורים, מפקחים ועובדי הוראה בעבירות גרימת מוות או גרימת חבלה ברשלנות. לפי ההנחיה החדשה התביעה לא תנקוט בהליכים פליליים נגד מורים או עובדי הוראה שהיו מעורבים בגרימת מוות או חבלה לתלמידים במהלך טיולים, אם הם פעלו בהתאם לנהלי משרד החינוך. הנחיות אלה רלבנטיות לעבירות של גרימת מוות ברשלנות וגרימת חבלה ברשלנות.

עצם קיומם של הנהלים הקיימים במשרד החינוך בנושאי ליווי טיולים על ידי עובד הוראה, מעיד על היעדר רשלנות פלילית, אם עובד ההוראה פעל בהתאם לנהלים הללו. אם עובד ההוראה הקפיד על מילוי נהלים אלה, הדבר מוריד מאחריותו הפלילית. עם זאת, כמובן שהנהל אינו פוטר את עובד ההוראה להפעיל שיקול דעת לפי הנסיבות.

ההנחיה עוסקת גם בהתוויית מדיניות לגבי תביעה על סיכון בלתי סביר שנטלו רגולטורים ומפקחים שפועלים במסגרת מילוי תפקידם. ההחלטה אם להעמידם לדין תתקבל לפי שיקולים שונים, כגון יכולת לצפות תוצאה קטלנית מראש ומידת הסטייה מהסטנדרט הנדרש בקביעת הנהלים ובהתנהגות בשטח.

מטרת ההנחיה החדשה היא להגבר את הוודאות, האחידות והשקיפות של מדיניות התביעה בנושאים שונים.

### פירוט ההנחיה החדשה

ההנחיה החדשה היא הנחיית פרקליט המדינה מספר 2.37 בשם "מדיניות התביעה בהחלטה על העמדה לדין בגין עבירות של גרימת מוות וגרימת חבלה ברשלנות". מטרתה היא להבנות את מדיניות התביעה בהחלטה על העמדה לדין על עבירות של גרימת מוות ברשלנות וגרימת חבלה ברשלנות, לפי חוק העונשין.

עבירת גרימת מוות ברשלנות מפורטת בסעיף 304 לחוק העונשין שקובע כי "הגורם ברשלנות למותו של אדם דינו מאסר שלוש שנים"; עבירת חבלה ברשלנות מפורטת בסעיף 341 לחוק העונשין שקובע כי "העושה מעשה שלא כדין או נמנע מעשות מעשה שחובתו לעשות.... ונגרמה בהם חבלה לאדם דינו מאסר שנה".

באוגוסט 2016 תוקנה הגדרת היסוד הנפשי של רשלנות (תיקון מס' 126). נקבע בו כי רשלנות היא אי מודעות לטיב מעשה שאדם מן הישוב היה יכול להיות מודע לנסיבותיו. בביצוע העבירה נטל העושה סיכון בלתי סביר שגרם לתוצאה. די לקבוע רשלנות כיסוד נפשי גם לעבירה שאיננה מסוג פשע. מטרת התיקון היא:

**א.** להדגיש שהאחריות ברשלנות תוטל אם התקיים יסוד של נטילת סיכון בלתי סביר על ידי עושה המעשה, ביחס לתוצאה שהתרחשה כתוצאה ממעשה זה. זאת כי בני אדם נוטלים סיכונים בהקשרים שונים וסיכונים אלה מהווים סיכונים סבירים שלא מצדיקים פתיחת הליך פלילי.

**ב.** החלת יסוד נטילת הסיכון הבלתי סביר גם על עבירות שכוללות יצירת סיכון ולא רק על התוצאה עצמה. (הן יצירת הסיכון והן התוצאות הן בלתי סבירות).

יסודות העבירה של גרימת מוות ברשלנות וגרימת חבלה ברשלנות הם "מעשה או מחדל של העושה, תוצאה קטלנית או חבלה, קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין המעשה או המחדל ובין התוצאה הקטלנית או החבלה, וקיומו של יסוד נפשי של רשלנות לגבי רכיבי העבירה". כדי לקבוע כי אכן התרחשו עבירות אלה יש להוכיח את:

□ **הקשר הסיבתי עובדתי** - האם התנהגות העושה גרמה להתרחשות התוצאה? המבחן הוא "הסיבה שבלעדיה אין", כלומר אלמלא המעשה לא הייתה נגרמת התוצאה.

□ **הקשר הסיבתי משפטי** - מבחן נורמטיבי הבודק מבחינת השיקולים המשפטיים על איזה מעשים ראוי להטיל אחריות פלילית ועל איזה לא.

בעבירה של רשלנות מנפה הקשר הסיבתי משפטי את התוצאות שלא ניתן היה לצפות באופן סביר ומדגיש את התוצאות שהיה אפשר לצפות: האם אדם סביר היה יכול לצפות מראש את המעשה ואת תוצאותיו? מטרת בדיקה זו היא התרעה מפני אדישות וזלזול בחיי אדם, תוך בחינת היסוד הנפשי של הרשלנות. כלומר מצופה מאדם מהיישוב להבין כי המעשה יגרום לתוצאות.

בית המשפט העליון הזהיר מפני סטנדרט גבוה מדי והסקת מסקנות בדיעבד בהגדרת עבירה של רשלנות וממליץ לבדוק כל מקרה לגופו.

## התוויית מדיניות התביעה

ההחלטה על העמדה לדין בגין עבירת רשלנות תיקבע לפי שיקולים אלה:

□ **האם היה אפשר לצפות את התוצאה הקטלנית או החבלה בעת ביצוע המעשה** - יש לבחון האם אכן היה אפשר לצפות את התוצאות או שמדובר בחכמה בדיעבד. יש להיעזר לשם קביעה זו במבחן הסתברותי, ככל שהסתברות לתוצאה קטלנית גבוהה יותר, הדבר יהווה בסיס להעמדה לדין של הנאשם.

□ **האם העושה היה מודע לסיכון שיצר** - יש לבדוק האם הנאשם היה מודע לנסיבות ביצוע העבירה או לא. אם היה מודע לתוצאה הקטלנית האפשרית, רשלנותו גבוהה יותר.

□ **מהם המאפיינים המיוחדים של העושה** - אין הכוונה לאופי של האדם ותכונותיו האישיות, אלא למומחיות שלו במסגרת התחום שבו התקבלה ההחלטה.

□ **האם מדובר במעשה או במחדל** - אם הרשלנות נובעת מהתנהגות שמקורה במחדל, אזי הנורמה הפלילית תיאכף ביתר קפדנות, יחסית להתנהגות שמקורה אינה במחדל.

□ **מיקומו של העושה במעגל האחריות** - מהי קרבתו של העושה למעורבים הקשורים לתוצאה שהתקבלה. אם מדובר בשרשרת אחרים יש לבחון את מיקומו של העושה במעגל זה.

□ **מעמדו של העושה בשרשרת הסיבתיות** - יש לבחון מה מעמדו של העושה בשרשרת הסיבתית שהביאה לתוצאה.

□ **מידת הסטייה מהסטנדרט הראוי** - יש להוכיח שמידת הסטייה מנורמת ההתנהגות הסבירה היא גבוהה ממידת הסטייה מרמת הזהירות הנדרשת המצדיקה גיבוש עוולת רשלנות אזרחית.

□ **האם מקור הנזק (דבר, חפץ) טומן סכנה מובנית** - האם מדובר בחפץ שאינו מסוכן אך עלול להפוך מסוכן כתוצאה מהרשלנות? האם מדובר בחפץ שמראש יש לנקוט בו רמת זהירות גבוהה במיוחד? יש לבדוק את רמת הזהירות והסטייה ממנה בהתאם לנסיבות המקרה.

## כיצד קובעים נטילת סיכון בלתי סביר?

ההנחיה קובעת כיצד אפשר לקבוע נטילת סיכון בלתי סביר. אם עולה חשד שהתנהגות האדם עונה על יסודות עבירת גרימת מוות ברשלנות, יש לבחון האם נטל סיכון בלתי סביר להתרחשות התוצאה, לפי שיקולים אלה:

□ **יש לבחון מהו מקצועו של האדם** - האם מקצועו כולל נטילת סיכון לחיי אדם גם אם יפעל באופן סביר? העמדתו לדין תיבחן בהתאם לסיכון המובנה במקצועו.

□ **חריגה מהנהלים** - האם התנהגותו המסוכנת חורגת מהנהלים שנועדו להנחות אותו בפעילותו? אם הפעילות כוללת סיכונים, חובה עליו לנקוט משנה זהירות כאשר הוא מתמודד עם סיכונים אלה. אם נקט באמצעי הגנה מקובלים לעיסוקו ופעל לפי כללים ונהלים, יש לקחת זאת בחשבון בבדיקת סבירות הסיכון שנטל.

□ **ציפייה לניסוח כללי זהירות ונהלים** - האם קיימת ציפייה כי מעצם עיסוקו יקבע האדם כללי בטיחות בסיסיים, והאם הימנעות מהם גרמה לתוצאה?

□ **התנהגות מסוכנת** - אם ההתנהגות המסוכנת הפרה איסור פלילי או חובת עשה רלוונטית, יש סיכוי כי העושה יועמד לדין בעבירה פלילית של גרימת מוות ברשלנות, במיוחד אם הפרת הנהלים קשורה להתנהגות המסוכנת.

□ **בדיקת המשאבים** - האם הסיכון שנטל האדם נובע מהקצאת משאבים מוגבלת? אם העושה לא מספק את המשאבים ויש לכך השפעה על ההתנהגות המסוכנת ועל התוצאה, יילקח נתון זה בחשבון.

□ **קידום תועלת חברתית** - האם הסיכון שנלקח מטרתו קידום תועלת חברתית משמעותית או נטילת סיכון לתועלת אישית? אם היה לשם תועלת אישית עולה הסיכוי שייקבע סיכון בלתי סביר.

## העמדה לדין של רגולטורים ומפקחים

**רגולטור** פועל מכוח הסמכה כדין שמאפשרת לו לקבוע נורמות פעילות חוקתיות להסדרת התחום שעליו הוא ממונה. **מפקח** הוא זה שיש לו מתוקף דין את הסמכות ליישם את הנהלים והתקנות. במסגרת החלטה על העמדה לדין של רגולטורים ומפקחים שפעלו במסגרת מילוי תפקידם, יש לבדוק היבטים אלה:

□ **מידת הרגולציה במערכת** - יש לבדוק את היקף שיקול הדעת שמופעל על ידי הרגולטור/המפקח ומהן ההערכות שלו לניהול והערכת סיכונים.

□ **מה סמכותו** - האם במסגרת הנהלים יש מרחב לשיקול דעת של הרגולטור/מפקח?

□ **מהי הפעילות** - יש להבחין בין פעולה רשלנית שיוצרת סיכון בלתי סביר לבין קביעה ויישום נהלים והוראות בהתאם להוראות הרגולטור ויישום על ידי המפקחים.

יש שלוש קטגוריות של סוגי נטילת סיכון על ידי רגולטור או מפקח. אין לראות בהן סטנדרט לכל המקרים, אלא רק למצבים מסוימים של רגולציה:

□ **נטילת סיכון בהתאם ועל פי מדיניות ניהול סיכונים של הרגולטור** - אם הרגולטור קבע נהלים שמתחשבים במקרה של "סיכון סביר" והמפקח יישם אותם בשטח, אולם גם כאשר ננקטו נגרמה תוצאה קטלנית או חבלה, תיבחן שאלת העמדתם לדין.

□ **נטילת סיכון בהתאם למדיניות קונקרטי בחוק** - כיצד תואמת התנהגות הרגולטור לנהלים: אם הפעיל שיקול דעת מקצועי וההנחיות תאמו את מדיניות ניהול הסיכונים, אין מקום להטיל על הרגולטור אחריות ולהעמידו לדין. חריג לכלל זה הוא נטילת סיכון בלתי סביר בעליל; כיצד תואמת התנהגות המפקח לנהלים: המפקח לא התריע על נסיבות שמצביעות על סיכון קונקרטי שחורג מגדר הרגיל.

□ **נטילת סיכון בהתאם לסטנדרטים בין-לאומיים מוכרים במדינות מפותחות** - בדיקה האם המדיניות הרגולטורית שכוללת ניהול סיכונים תואמת למקובל במדינות מפותחות. כלומר בדיקה האם אומצו סטנדרטים מקצועיים בין-לאומיים. אם התשובה חיובית, אין מדובר בנטילת סיכון בלתי סביר.

## העמדה לדין של עובדי הוראה בגין גרימת מוות או חבלה ברשלנות

סעיף זה בהנחיה מתייחס להעמדה לדין של עובדי הוראה בגין גרימת מוות או חבלה לתלמידים במהלך טיולים:

□ חוזרי מנכ"ל מפרטים את כל ההיבטים הקשורים לנושא היציאה לטיולים. מסמכים אלה מפרטים את כל הנדרש בשלב התכנון וההכנה של הטיול וביצועו.

□ קיומם של נהלים אלה מעיד על היעדר רשלנות פלילית של עובד הוראה, אם הוא פעל בהתאם לנהלים וחוזרי מנכ"ל אלה.

□ אם התבצעה חריגה מנהלי משרד החינוך וכתוצאה מכך נגרמה תוצאה קטלנית או חבלה, יש לבחון העמדה לדין של העושה בהתאם להיבטים אלה:

א. מידת הסטייה מהנהל - יש לבחון את הסטייה מהנהל בהקשר הסיבתי, העובדתי והמשפטי. יש לוודא כי הנוהל מיועד להגן מפני אותו סיכון שהתממש כתוצאה מהפרת הנוהל.

ב. סיכון בלתי סביר - האם הפרת הנוהל היא בבחינת "נטילת סיכון בלתי סביר"?

ג. הפעלת שיקול דעת אישי - על אף קיומם של נהלים, מצופה מעובד ההוראה להפעיל שיקול דעת אישי בכל מקרה ומקרה, לפי הנסיבות. אם התעקש לקיים את הנוהל וכתוצאה מכך נוצרה התוצאה הקטלנית או החבלה, יש סיכוי שיועמד לדין, גם אם הפעולה שנקט הייתה לפי הנוהל.

בנוסף, כל העמדה לדין של עובד הוראה שפעל במסגרת מילוי תפקידו וגרם למוות או חבלה במהלך טיול, צריכה לקבל את אישור פרקליט המחוז. כמו כן יש להתייעץ עם פרקליט המחוז אם צפוי להתנהל הליך אזרחי והליך פלילי באותו עניין, או אם יש זיקה בין הליכים פליליים לאזרחיים ביחס לאותו אירוע.

## חשיבות איכות הייצוג המשפטי בתיקי גרימת מוות או חבלה ברשלנות

כדי לקבוע אם אדם יואשם בעבירה פלילית של גרימת מוות ברשלנות, יש לבחון את כל התנהלות המערכת לפני התרחשות המקרה, מהם הנהלים שנקבעו כדי למנוע את התוצאה, כיצד הם יושמו בשטח ומהו הסיכון הסביר שנטל כל אחד מהמעורבים. הפרקליטות נוטה להמליץ לא להעמיד לדין עובדי הוראה בטיולים של משרד החינוך על עבירת גרימת מוות ברשלנות, כל עוד פעלו לפי הנהלים ולא סטו מהם סטייה בלתי סבירה.

משרדנו מספק ייעוץ וייצוג משפטי לחשודים ונאשמים בעבירות גרימת מוות או חבלה ברשלנות מזה תקופה ארוכה ובכך שומר נאמנה על הזכויות והאינטרסים שלהם תוך לחימה עיקשת, רציפה ובלתי מתפשרת במנגנונים השונים עד לכיבוש היעד לשביעות רצונם. במידה וזומנת לחקירה במשטרה או הוגש נגדך כתב אישום - פנה ללא דיחוי להתייעצות עימנו בטלפון **052-6885006** או השאר פרטים ונשמח לסייע ולהציע לך מענה ופתרונות מקצועיים בהתאמה אישית. הפניה אינה כרוכה בהתחייבות כל שהיא מצדך. סודיות מלאה מובטחת.